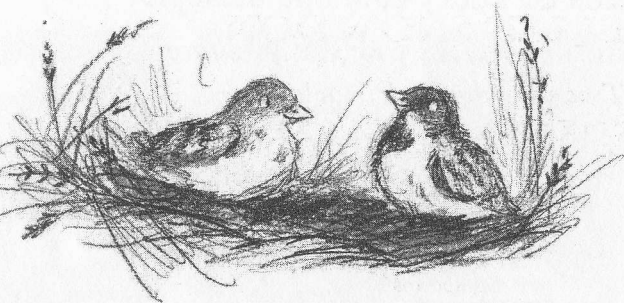

De aceeași autoare:

Piggy, o purcelușă isteță

Ducky, o rățușcă prietenoasă

Doggy, un cățeluș înfometat

Lucky, un mieluț puternic

HELEN PETERS

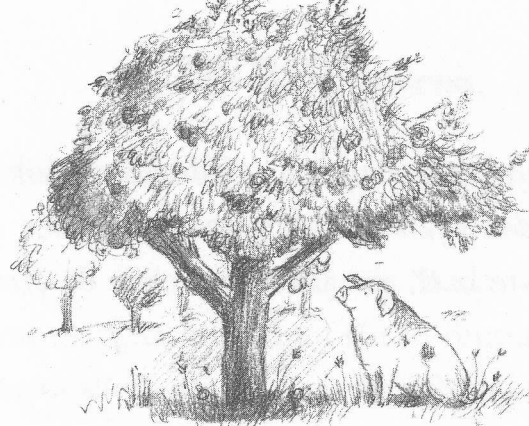
Ilustrații de
ELLIE SNOWDON

Traducere din limba engleză de
ROXANA ANECULĂESEI

București

2019

CAPITOLUL UNU

Ca niște pui de dinozaur

–Trebuie să mergem la masă, Piggy, îi zise Jasmine, scărpinându-și purcelușa după urechi. Venim să te vedem mai încolo, pe după-amiază.

Purcelușa scoase un grohăit mulțumit și se întinse sub măr. Deși lui Jasmine acum îi venea greu să creadă, Piggy fusese tare pricăjită atunci când o găsisse. Împreună cu prietenul ei cel mai bun, Tom, plănuia să construiască un adăpost pentru animale fără stăpân atunci când aveau să crească, iar Piggy avea să fie, astfel, primul lor animal.

În spălătorie, cele două pisici ale lui Jasmine, Toffee și Marmite, stăteau ghemuite în pătuțul

lor de pe blatul de lucru. Câinele ei ciobănesc, Doggy, dormea în coșul lui, pe podea.

–Uită-te la el, zise Jasmine. Lecția de dresaj l-a extenuat.

Jasmine îl găsisese pe Doggy vara trecută – fusese abandonat și era teribil de înfometat. Acum avea un an și jumătate, iar Jasmine îl dresa ca să devină câine de stână.

–Acum, că e vacanță, vom putea să ne ocupăm ca lumea de el, zise Tom.

–Tu ești acolo, Jas? se auzi vocea mamei sale din bucătărie. Spală-te pe mâini și hai la masă!

–Acum vin, răspunse Jasmine.

Restul familiei ei se așezase deja la masă. Sora ei, în vârstă de șaisprezece ani, Ella, avea o carte deschisă în față, ca de obicei. Manu, care avea șase ani, se agita în scaunul său în timp ce mânca zgomotos dintr-un sendviș, împrăștiind firimituri peste tot în jurul său.

Jasmine îi dădu lui Tom o chiflă, apoi luă una pentru ea. Se întinse peste masă ca să ajungă la brânză.

–Avem cumva budincă? întrebă Manu.

–Sunt fructe în coș, îi răspunse mama sa.

–Nu ai avut oră de gătit ieri la școală? îl întrebă tatăl său. Parcă ziceai că faceți biscuiți.

–Așa este, își aminti și mama. Pe post de cadou de Paște pentru cei dragi. I-ai lăsat cumva în ghiozdan?

Manu păru să ezite.

–A, da, zise el. Mă duc să-i aduc.

Se ridică de la masă și se duse spre cuierul din hol. Deschise ghiozdanul și scoase de acolo o caserolă transparentă de plastic. Nu mai era decât un biscuit mic-mic înăuntru.

–Asta-i tot? întrebă tatăl său. Ai făcut doar un biscuit?

–Da, răspuse Manu, ferindu-se să-l privească în ochi.

–Serios? interveni și mama. Ai făcut un singur biscuit toată după-amiaza?

–Da.

Cum toate privirile erau ațintite asupra lui, nu îndrăzni să-și ia ochii de la masă. Trecură așa câteva secunde, apoi aruncă scurt o privire spre familia sa și se uită din nou în jos.

–N-am făcut doar unul, recunosc eu, în cele din urmă.

–O, serios? zise tatăl său. Și ce s-a întâmplat cu restul?

–I-am scăpat pe jos.

–Serios?

–Da.

–Serios? insistă tatăl său. Nu cumva „pe jos“ înseamnă „în burtica ta“?

Mama se strădui să nu râdă.

Lucky, un mieluț puternic

–Atunci înseamnă că ți-ai mâncat deja porția de budincă, zise ea. Mănâncă niște fructe dacă nu te-ai săturat.

–Să mă duc cu Tom să vedem ce fac oile după masă? întrebă Jasmine.

–Ar fi minunat, îi răspuse tatăl ei. Eu și mama ta trebuie să ne ocupăm de analizele pentru tuberculoză.

Tatăl lui Jasmine era fermier, iar mama sa, medic veterinar. În acea după-amiază, aveau de gând să le facă vacilor analize pentru a vedea dacă vreuna dintre ele suferea de tuberculoză. Toate trebuiau verificate anual pentru a împiedica răspândirea acestei boli.

–Manu, mama lui Ben vine să te ia la ora două, îi zise mama sa. Ella, poți să ai grijă, te rog, să fie gata?

Fiind cufundată în cartea ei, Ella nu răspuse. Mama repetă rugămintea.

–Ce? răspuse ezitant Ella.

Mama ei oftă.

–Manu, du-te să-ți iei echipamentul de înot, OK? Ca să fii gata când vine mama lui Ben să te ia.

Ben era prietenul cel mai bun al lui Manu. Acesta, la fel ca Tom, petrecea cât de mult timp putea la fermă, dar, pentru că părinții lui Manu aveau treabă în după-amiaza aceea, mama lui Ben avea să-i ducă pe amândoi la înot.

Tatăl citea un articol din revista *Farmers Weekly*.

–Se fură o mulțime de oi, zise acesta. Unui tip din Yorkshire i-au furat toată turma.

–Cum poți să furi o turmă întreagă de oi? întrebă Manu.

–Cu niște câini bine dresați și cu un camion mare, îi răspunse tatăl său.

–O să vină să ne ia și nouă oile?

Tatăl său scutură din cap.

–Asta s-a întâmplat la sute de kilometri depărtare.

–Haide, Tom, îi zise Jasmine, băgându-și ultima bucată de chiflă în gură. Hai să vedem ce fac mieluseii.

Sezonul mieilor era perioada preferată a lui Jasmine la ferma Stejarul cel bătrân, iar grajdul în care se aflau aceștia era locul ei favorit. Iar acum, se gândea ea entuziasmată, avea două săptămâni întregi de vacanță, în care putea să se joace cu mieii nou-născuți în fiecare zi.

Îi auziră de departe, înainte chiar să îi vadă. Behăiturile lor ascuțite și cele mai groase ale mamelor lor, care le răspundeau, se auzeau în toată ferma. Poate că, pentru un străin, toți mieii și toate oile arătau la fel, dar fiecare dintre aceștia putea să recunoască strigătul mamei sale dintre behăiturile a alte o sută de oi, ceea ce era valabil și în cazul mamelor.

Grajdul era mare și împărțit în țarcuri delimitate prin gardulețe de metal. Mulți dintre mieii se născuseră doar cu o zi în urmă. În cel mai mare țarc erau oile cu mieii mai mărișori. Aceștia aveau să fie mutați pe câmp în câteva zile.

Jasmine cercetă oile și mieii ca să se asigure că erau cu toții sănătoși. Uneori, deși păreau să n-aibă absolut nicio problemă, mieii mureau subit, aparent fără motiv. Dar în după-amiaza aceea păreau cu toții sănătoși.

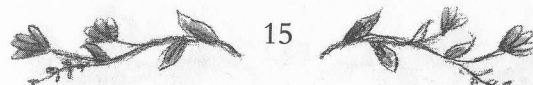
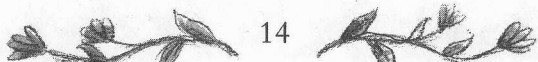
Apoi își îndreptă atenția spre cel mai îndrăgit țarc dintre toate, în care se aflau oile care trebuiau să fete. Începu să zâmbească imediat ce văzu o oaie stând în mijlocul țarcului, alăptând doi

mielușei nou-născuți, care dădeau bucuroși din codițe.

– Uite, îi atrase ea atenția lui Tom. Nu-i așa că sunt minunați?

Jasmine se minuna mereu cum mieii nou-născuți știau mereu ce trebuiau să facă. La doar câteva minute după ce se nășteau, se ridicau în piciorușele lor tremurânde, se îndreptau clătinându-se spre ugerul mamei și începeau să sugă.

Cu excepția cazului în care ceva nu era în regulă, desigur. De aceea trebuia cineva să verifice oile o dată la câteva ore. Dar acum nu era nimic în neregulă cu cei doi mititei.

Jasmine și Tom împrăștiară fân proaspăt în țarcuri și umplură ieslele cu nutreț și cu apă.

–Mai facem o sesiune de dresaj cu Doggy? propuse Tom, după ce terminară.

Erau pe punctul de a ieși din grajd, când Jasmine văzu cu coada ochiului ceva de un galben pal care zăcea în paie. Se aplecă pentru a vedea mai bine ce era și i se tăie răsuflarea.

–Ce e? o întrebă Tom, așezându-se lângă ea. O! exclamă el, cu răsuflarea tăiată la rândul său.

Acel ghemotoc gălbui pe care îl văzuse Jasmine avea și un cioc. Era un puișor de pasăre care căzuse în fân. Iar alături Jasmine văzu un alt pui identic, îngropat aproape complet în paie.

Probabil că tocmai ieșiseră din găoace, pentru că aveau ochii închiși și pielea rozalie, fără pic de pene, cu pete cenușii pe cap și pe aripi și o linie gri

de-a lungul spatelui.

Nu puteai să zici că erau prea drăguți.

De fapt, erau extrem de urâți. Arătau mai degrabă ca niște pui de dinozaur decât ca niște pui de pasăre.

–Cel mai probabil, au căzut din cuib, zise Tom. Nu-mi vine să cred că încă trăiesc.

Se uitară la piepturile micuțelor păsări cum se ridicau și apoi coborau în ritmul bătailor inimioarelor lor.

–Nu o să supraviețuiească prea mult de unii singuri, zise Jasmine. Trebuie să-i ajutăm cumva!

